

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četrstopenjske petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Lasciate ogni speranza

Dvignila se je zavesa izpred kovačnice, v kateri se je cela dva meseca tako skrivnostno kovala najnovejša večina za grofa Taaffeja vlado in razkrila nam je vlada načrt, po katerem namerava v bodoče osrečevati narode avstrijske „s pomočjo zmernih, svoje posebne težnje interesom celokupnosti podrejenih strank“.

V soboto predložil se je onim trem parlamentarnim klubom, na katerih pomoč in podporo grof Taaffe reflektuje, vladni program, temeljem katerega naj bi se združile te stranke vsaj v principu v veliko parlamentarno koalicijsko. — Levičarji so z diplomatično previdnostjo prikrivali svoje veselje nad to najnovejšo emanacijo državne modrosti avstrijske, poljski in Hohenwartov klub pa sta bila v taki zadregi, da sta po starem receptu — odložila sklepanje o vladnem programu in le toliko vedó povedati Dunajski listi, da so zlasti slovanski člani Hohenwartovega kluba spremljali prečitavanje programa z — ironičnim smehom. Po našem mnenju je ta izjava grofa Taaffeja jasen dokaz za to, da so avstrijski Slovani sklenili svoj račun s tem ministerskim predsednikom, katerega so toliko let podpirali s požrtvovalnim zatajevanjem samega sebe. Lasciate ogni speranza Evo glavne točke vladnega programa:

Najvišji prestolni govor z dné 11. aprila 1891 izrekal je nadejo, da se bo tekoča sezija državnega zbora izkazala kot perijoda uspešnega dela ter je pozival v sodelovanje vse one, kateri so osvedočeni, da nad strankami stoji celota, država in narod in da nikdar ni smeti motiti skrbi za najvišje interese s strankarskimi težnjami.

Da se bo moči odzvati tem intencijam Najvišjega prestolnega govora, pa je temeljem dosedanjih izkušenj treba, da se združijo v neko koalicijsko tiste stranke in tisti poslanci, kateri so se odločili, da se odzovejo pozivu s patrijotično pripravljenostjo ter tako osigurajo primerno in uspešno napredovanje parlamentarnega dela.

Vlada obrača se zategadelj do onih parlamentarnih faktorjev, kateri so, pritrdéč nazorom, razvitim v Najvišjem prestolnem govoru, zadrževali v interesu skupnosti svoje strankarske težnje, ter so

to tudi izrazili s soglasnim sklepom o načinu odgovora.

Da bo pa onim parlamentarnim faktorjem, kateri pridejo gledé na njih razumevanje državnih nalog v poštév pri taki koalicijski, moči razsoditi o tem pristopu h koalicijski s popolno vednostjo vladnih namer, šteje si vlada v dolžnost izreči jasno, sklicujé se na izjavo, podano v poslanski zbornici dné 2. decembra 1892. l., načela, po katerih upravlja javne zadeve.

Takisto, kakor je vlada vselej pripravljena v zmislu tudi v delegacijah povse odobravane vnanje politike avstrijsko-ogerske monarhije varovati in ojačevati z vsemi sredstvi moč države, torej se brez zadržka odločno potezati za razvoj brambenih sil, isto tako drži se brez zadržka sedanjega zakonito urejenega razmerja k ogerski državni polovici, s katerim je monarhija končno in stalno organizovana.

Vlada stoji nepremično na podlogi sedaj veljavne ustave in temeljnih njenih principov in ne bo privolila v premembo teh temeljnih principov. Ustava je trdna podloga razvoju vsega političnega življenja.

Na tej podlagi pa se bo politično življenje razvijalo v soglasi z avstrijsko državno idejo samo tedaj, ako se varuje zakonito zajamčena avtonomija kraljestev in dežel kakor narodna posest posamnih narodov ter se zapreči vsako preseganje.

Vlada priznava, da bi zakonita uredba jezikovnih pravic v uradu, šoli in v javnem življenju — varujé nemškemu jeziku njemu pristoječi pomen kot sredstvo za splošno porazumevanje tudi pri upravi — pomagala v dosegu narodnostnega miru.

Vlada se bo torej trudila, dosegati gledé tega vprašanja mej prizadetimi strankami porazumljenje in bo podpirala eventualno legislativno akcijo, snujočo se na tako porazumljenje.

Dokler ne pride do takega zakona, bo vlada — v kolikor je v to kompetentna — v administrativnem področju ovirala vsakršno premembo narodnega posestnega stanja.

To velja tako za odločbe, katere more storiti

po svoji previdnosti, kakor za administrativno judikaturu. Gledé slednje držala se bo vlada, vezana po veljavnih zakonih in naredbah, kolikor mogoče dosedanjega dolgoletnega sistema.

Državno naše življenje pa ne zahteva samo, da se kolikor moči odstranijo vse narodne preporne reči, ampak se skrbi tudi za mirovno razmerje mej posamnimi veroizpovedanji, društvenimi sloji in državljani. Vlada bo zato verska prepričanja vedno spoštovala in ščitila ter se odločno zoperstavljala vsakršnemu bujskanju.

Vlada zmatra v interesu mirnega sodelovanja prizadetih strank za potrebno, da se opusté cerkvenopolitična vprašanja in legislativna obravnavanja o načelnih premembah državnega ljudsko-šolskega zakona.

Pri uporabi državnega ljudsko-šolskega zakona pa bo vlada v okviru obstoječih zakonov ozirala se na verska čutila prebivalstva.

Gledé verskih čutil priznava vlada, da so merodajna jedino mnenja dotičnih cerkvenih oblastev in se bo v tem pogledu po mogočnosti in v okviru obstoječih zakonov ozirala na njih želje.

Potem navaja program daljšo vrsto važnejših zadev, katere je rešiti s pomočjo parlamentarne koalicijske ter povdarja, da bi bil za posredovanje mej vlado in strankami potreben poseben organ.

Po večini premlevala vladni program le stare, že sto- in stokrat ponavljane fraze in tiste navadne, četudi prikrite napade na ekstremne stranke in na češko in hrvatsko državno pravo. Nova in za nas posebno pomembna pa je točka, v kateri vlada naglašá, da bo varovala „nacionalno posestno stanje posameznih narodov“ in da bo po možnosti „zabranjevala vsako spremembo v tem posestnem stanju.“ — Ta vladina izjava nas je osvedočila, da so resnico govorili oni, ki so trdili, da je bil narod slovenski tista cena, za katero si je vlada pridobila podporo nemške levice. Nacionalno posestno stanje naj se varuje! Izvestno ni samo slučaj, da se je ista fraza zlasti v zadnjem času tolikrat čitala v levičarskih glasilih gledé na štajerske in koroške narodnostne razmere. Kaj pa je nacionalno posestno

LISTEK.

Marija.

Izvirna noveleta. Spisal Lajoš.

„Finis vitae initium pacis“.

Poznal sem ga že mnogo let. Bila sva si velika prijatelja, nobene skrivnosti ni bilo mej nama. Skupaj sva sedela v ljudskih, skupaj v srednjih šolah. Končavši zadnje, odšel sem jaz na Dunaj učiti se zdravilstva, a on, Evgen poprijel se je učiteljstva. Nedostajalo mu je novcev, da bi zamogel nadaljevati študije svoje. Postal je učitelj v majhnem trgu na slovensko-štajerski meji. — Bil je zelo rahločutnega srca, najmanjša zla beseda ga je v dnu srca spekla. Sam blagih namenov in dobrih želja, mislil si je druge isto take, a varal se je. Spoznal je kmalu, da ljudje niso taki, kakršni se kažejo in to ga je bolelo.

Kmalu po svojem dohodu se je seznanil s trgovcem Kosom. Ker je bil temu moj prijatelj Evgen všeč, vabil ga je čestokrat k sebi v svojo hišo. Evgen je vabilo radostnega srca sprejel; vesel je bil dobiti človeka, s katerim mu bode mogoče

več govoriti, nego le vsakdanje reči; gosp. Kos je namreč v mladih letih pobajal srednje šole, a smrt očeta ga je pognala iz 7. latinske k trgovini. S pridnostjo in vstrajno delavnostjo si je pridobil toliko, da je v kratkem času otvoril lastno trgovino naselivši se v trgu K. Kmalu na to se je tudi oženil, pridobivši si pridno gospodinjico in precejšnjo doto.

Čez leto danj povila mu je soproga hčerko, katero so krstili za Marijo. Ko je ta dovršila domačo šolo, poslal jo je oče v mesto v znan dekliški zavod.

Dovršivši 16. leto zapustila je Marija mesto ter se vrnila domov. Zapustila je domačo hišo kot nedorasla deklica a vračala se je kot mladenka v najlepšem cvetu. Mej tem ji je mati umrla. Vso ljubezen, katero je gojil Kos do soproge, nanašal je sedaj na hčerko. Bila je pa tudi izvanredne lepote, a ne one lepote, ki sili v oči, ki budi strasti. Marijina lepota je bila mila, dobrodejna, strasti so bežale pred njo.

Govoreč z Marijo nisi mogel obrniti oči od nje. Njen pogled je bil rajskomil. Če si ji gledal v oči, lotilo se je srca neko čudno čustvo, čutil si se nekako krivega pred tem otroče nedolžnim pogledom, iz katerega je pa odsevala tudi neka čudna, skrivnostna boleat.

Evgen je mnogo slišal o Mariji, a osebno je ni poznal. Radoveden je bil jo poznati; zato ga je pa vabilo g. Kosa nemalo razveselilo.

Po nekoliko pohodih je bil Evgen pri Kosovih, kakor doma. Ko ga še g. Kos naprosi, da bi mu jedinega sina doma poučeval, priklopelo je Evgenovo veselje do vrhunca, kajti dana mu je bila prilika sedaj viditi slednji dan Marijo, s katero se je do dobrega sprijaznil. Občudoval je Marijo in dan za dnevom mu je v srcu bolj plamtela prva vroča ljubezen do nje, a kazal tega ni, marveč skrbno skrival svojo tajnost.

Ščasoma je postalo to stanje zanj mučno, zato je iskal prilike Mariji odkriti svojo ljubezen, pa vsikdar, kadar se mu je kaka prilika ponujala, opadel mu je pogum. Tako je poteklo skoro pol leta.

Bil je gorak pomladni dan. Izpustivši nadežno šolsko mladino, krene jo Evgen naravnost h Kosovim poučevati bodočega gospodarja.

Sprejme ga Marija.

„Danes ste se pa zastonj potrudili, gospod učitelj“, ogovori ga Marija po prvem pozdravu. „Naš Milček je bolan, leži.“

Evgen mrmra nekaj o sočutji ter prša če je bolezen nevarna.

stanje na Štajerskem, na Koroškem, v Primorji in v Istri? Nič drugega nego rezultat dolgoletnega surovega zatiranja slovenskega življa, dolgoletnega ropanja naših narodnih svetinj. In ta rop naj se sedaj varuje in vlada s takimi nazori apeluje na pomoč slovenskih poslancev! Tak program razvija sedaj oni isti Tassl, ki je pred trinajstimi leti slovesno izjavil, da ne pusti ob steno pritiskati Slovanov. Za piškavo obljubo, da se nam bo varovalo tudi na Kranjskem naše, s trdim trudom, z lastno močjo priborjeno posestno stanje, za obljubo tega, česar nam več vzeti ne morejo, naj bi kranjski Slovenci po svojih poslancih zatajili svoje rodne brate izvenkranjske, za katere bi pomenilo varovanje „posestnega stanja“ njih zatiralcev narodno smrt. Štajerski, koroški, primorski in isterski Slovenec si ne sme skušati priboriti tistih narodnih pravic, katere mu gredo po Božjih in državnih zakonih, in miren, pohleven in zadovoljen naj bode, ko mu kleči na tilniku neizprosni sosed — to je „varovanje posestnega stanja“!

Ne, tako globoko še nismo padli Slovenci, da bi brez boja na milost in nemilost izdali tudi le jednega in najzadnejšega rojaka. Proti vladi s takim programom, s takimi nazori o pravičnosti in enakopravnosti mora se vzdigniti kakor jeden mož ves slovenski narod v znamenji nerazdružne narodne solidarnosti.

Slovenska državnozborna delegacija in v prvi vrsti kranjski poslanci pa naj taki vladi v imenu naroda odgovore s Ciceronom: Cur pacem nollimus? Quia periculosa, quia pernicioza est, quia esse non potest! — Toliko za danes!

Državni zbor.

Na Dunaji, 3. februarja.

V današnji seji rešila je zbornica proračun za visoke šole in se lotila proračuna za srednje šole. Zanimljiva sta bila zlasti dva govora: posl. Hofmann-Wellenhof se je krepko potegnil za suplente na srednjih šolah, posl. Habermann pa je spretno zagovarjal svoje nazore o reformi srednjih šol na moderni podlagi.

Začetkom seje predloži trgovinski minister trgovinsko pogodbo s Srbijo, potem pa začne zbornica debato o proračunu.

Posl. Ludwig govori o uredbi plač tehniških profesorjev, kateri so v primeri z uradniki istega čina dokaj na slabšem. Tudi se mu ne vidi primerno, da so profesorji prisiljeni kupiti si uniforme.

Posl. Barwinski zahvali naučnega ministra za njega naklonjenost maloruskim šolskim tirjavam, zahteva reforme na nekaterih srednjih šolah zlasti glede pouka v veronauku in zagovarja potem malorusko zahtevo, da se naj v Lvovu ustanovi posebno malorusko vseučilišče.

Posl. Seichert očita ministru, da ni prijatelj češkemu šolstvu in se sklicuje na vladno obljubo iz l. 1876. glede češkega vseučilišča na Moravi. Potrebe takega vseučilišča ne more niti Gautsch utajiti, zato pa se sklicuje na slabe finančne razmere, da bi prikril svoje nasprotstvo proti taki ustanovitvi. Za bukovinske žide se je pač ustanovilo posebno vseučilišče, čeprav ni bilo potrebno. Jedino češko vseučilišče v Pragi je prenapolnjeno, a dokler ne bo naučni minister z dejanji pokazal,

„Ne, nevarna ni“, odvrne Marija, „vsaj tako zdravnik zatrjuje. Dejal je, da naj Milček le nekaj dni v postelji ostane, pa bo zdrav; baje se je nahladil. Jaz sem se že bala, da je kaj hujšega. Kaka žalost za očeta, če bi Milček umrl!“

„In vi, Marija, bi ne žalovali?“ vpraša Evgen.

„Jaz? Gotovo“, de milo Marija, „žal bi mi bilo bratca, vsaj je tako dobro dete, a našla bi tolažbe, preverjena, da brez božje volje tudi vrabec raz strehe ne pade.“

„Občudujem vas Marija radi vaše udanosti v neizprosno osodo, jaz bi si je tudi želel, a žal, je nimam; če me kaj neprijetnega zadene, godrnjam in iščem tolažbe pri ljudeh.“

„Pa je najdete?“ praša Marija.

„Da, najdem, pa ne vedno in ne pri vseh, kjer jo iščem.“

„Tolažba sveta je pomankljiva“, pravi zamišljeno in nekako otožno Marija.

„Ne vaša, Marija“, odvrne ognjevit Evgen.

„Moja? Kaj če vam moja tolažba?“

„Da, da Marija, Vaša tolažba v grenkih urah bi mi bila ljubša, nego ona vseh družih ljudij“, de Evgen ter prime Marijo za roko. (Dalje prih.)

da lepi njegovi govori niso samo pesek v oči narodovim zastopnikom, dotlej mu narod češki ne more verjeti, češki poslanci pa ne morejo glasovati za proračun.

Posl. Wildauer dokazuje, da so profesorji na visokih šolah v primeri z uradniki istega čina dosti na slabšem in zahteva uredbe plač.

Naučni minister baron Gautsch priznava, da so tožbe o plačah vseučiliških in drugih visokošolskih profesorjev opravičene ter obeta odpomoč glede raznih izrečenih pritožeb, napoveduje, da misli vlada v naučne svrhe zlasti za vseučilišča zahtevati večjega kredita.

Posl. dr. Kraus govori o razmerah na Dunajski vseučiliški knjižnici; posl. Campi nasvetuje, naj se pomnoži število profesorjev, kateri predavajo na vseučiliščih v Inomestu v italijanskem jeziku; posl. grof Kounic zahteva, da bodi vseučiliško študiranje omogočeno tudi ženskam in posl. Luz-zatto ponavlja željo, naj se v Trstu ustanovi italijansko vseučilišče.

Ko je še poročevalec Beer pojasnil z ozirom na nekatere izražene želje stališče vlade in finančnega odseka, vzprejela je zbornica proračunsko točko o vseučiliških in knjižnicah ter nekatere nasvetovanih resolucij.

Pri debati o proračunu za srednje šole govori posl. Hofmann-Wellenhof prav dobro o razmerah srednješolskih profesorjev zahtevajoč, naj se njih mesta zakonito fiksirajo. Aprobiranemu kandidatu naj štejejo službena leta, čim stopi v službo in dajo naj se mu tiste pravice, kakor jih ima vsak drugi uradnik.

Posl. Weeber govori o razmerah na srednjih šolah moravskih; posl. Polzhofer zahteva, naj se ustanovi nova srednja šola v Hietzingu; posl. Habermann zagovarja svoje nazore o premembi srednješolske organizacije, zahtevajoč, da se odpravi na gimnaziji pouk grščine, mesto njega pa uvede pouk v kakem modernem jeziku; na realkah naj se opusti pouk jednega modernega jezika, mesto njega pa uvede latinščina.

Razprava se na to zaustavi in na vrsto pridejo razne interpelacije, izmed katerih omenjamo samo interpelacijo posl. Spinčića in tovarišev na ministerskega predsednika, deželnoobrambnega in pravosodnega ministra, katera slóve:

Položaj Hrvatov in Slovencev v Istri je jako žalosten in postaja naravnost neznosen.

V dokaz tega sklicevati se je podpisancem samo na interpelacije do ministerskega predsednika z dne 19. junija (dve), 7. in 12. decembra 1891. l.

Odgovor nauje, zlasti na prvi dve od 19. junija 1891, na kateri je min. predsednik odgovarjal dne 12. maja 1892. l., je imel posledico, da so se razmere še poostrele in oblastva so začela zoper Hrvate in Slovence še huje postopati, ker so se v odgovoru tajila fakta, ki so splošno znana in se dajo vsak hip dokazati in ker so se imenovali zaslužni uradniki taki, ki so povsod storili Hrvatom kolikor več krivice so le mogli.

Še pred tem odgovorom, dne 20. februarja 1892., podala se je druga interpelacija, v kateri so se navajali vsak hip dokazilni napadi na slovanske poslance, slovanskega deželnega odbornika v Poreču, na slovausko duhovščino, na slovanske meščane in kmete.

Na to interpelacijo še nismo dobili odgovora, pač pa se je od tedaj primerilo marsikaj, kar dokazuje, da je osebna varnost Hrvatov in Slovencev v Istri v nevarnosti, in da se v to poklicana oblastva zanj ne brigajo. Zlasti so vredni omembe trije slučajji: Slučaj dra. Laginje je znan iz njegovega govora od 15. decembra l. l. Vzlic temu ni poslala centralna vlada nikogar, da bi preiskal ta slučaj.

Drugi, za istrske razmere preznačilni slučaj je slučaj s Topolovaškim duhovnikom J. Knavsom. Povabljen za dan 23. septembra 1892 k sodišču v Motovunu, peljal se je skozi Opertalj, kjer so Lahoni napravili tako demonstracijo, da je ta vse odotno hrvatsko prebivalstvo močno razburila.

Imenovani duhovnik naznanil je ta slučaj c. kr. namestništvu v Trstu z opomnjo, da prebivalstvo samo uvideva, kako potrebna je žendarmerska postaja v Opertlju. Namestništvo je posredovanjem okr. glavarstva sporočilo imenovanemu duhovniku, da preiskava o njegovi pritožbi ni ničesar dognala, da torej tudi ni moči kazensko postopati.

Značilno je, da se je dogodila demonstracija v Opertlju, dotim govori odlok namestništva o dogodbah v Topolovcu.

Tretji slučaj se je primeril v Pazinu dne 28. avgusta 1892. Ta dan demonstrirali so nekateri mladeniči zoper vse z železnico prišle tujce, namenjene na neko slavnost v Lindaru. Nekateri gosti, mej njimi neki dež. poslanec, so šli tudi v mesto, kjer so jih fantiči ves dan pasovali in preganjali, kličeč „fora i Croati“, „porchi Croati“ ter metali nanje krompir in kamne. Župan je hotel zoper izgreznike postopati po zakonu in storil potrebne korake, katere pa je zapretil okrajni glavar, Valed pritožbe na namestništvo naročilo je to okr. glavarstvu, naj postopa zoper izgreznike. Z ozirom na te tri slučaje vprašajo interpelanti začetkom imenovane ministre: Če so jim te dogodbe znane in kaj mislijo storiti, da se v takih slučajih zagotovi zakonito, objektivno in nepristransko postopanje tudi od strani c. kr. oblastev.

Razen posl. Spinčića podpisala sta to interpelacijo še slovenska poslanca Nabergoj in grof Alfred Coronini, sicer pa samo mladočeški in protisemitski poslanci

Na Dunaji, 4. februarja.

Zbornica končala je v današnji seji razpravo o proračunski točki „srednje šole“. Mimo drugih poslancev omeniti je zlasti posl. Spinčića, kateri se je krepko potegnil za naše srednješolske težnje. Minister Gautsch se je z navdušenjem potezal za pouk grščine v tisti meri, kakor se sedaj uči in njegov govor prepričal je vsakega poslušalca, da se ni nadejati reforme naših gimnazij na zdravi moderni podlogi.

K debati se oglasi prvi posl. dr. Tuček in pojasnjuje srednješolske razmere na Moravi, zahtevajoč, da se v Ostrovi osnuje češka gimnazija in da se razširi češka nižja gimnazija v Brnu.

Naučni minister baron Gautsch konstatira, za koliko so narasli troški za razna učilišča tekom zadnjih šest let ter pojasnjuje z ozirom na pritožbe posamičnih poslancev šolske razmere v nekaterih krajih. O reformi gimnazij, kakor so jo nasvetovali nekateri govorniki, neče ničesar vedeti, ker se mu zdé te reforme škodljive. Zlasti se upira odpravi pouka v grščini, dokazujoč, da bi izgubil ta pouk ves svoj pomen in obrazilno silo, ko bi se skril. Bolje bi bilo, da se grščina sploh ne uči, kakor v nezadostni meri. Prav zato tudi ne kaže premeniti temelja sedanji srednješolski organizaciji, namreč stroge ločitve v gimnazije in realke.

Posl. dr. Kraus pritja naučnemu ministru gledé pouka v grščini, akopram ne uvideva, zakaj bi bilo bolje grščino sploh odpraviti z gimnazij, kakor pouk v nji skriti.

Posl. Slama zahteva, naj se poddržavijo razne srednje šole na Češkem, v kolikor to dopuščajo finančne razmere. Zlasti pa je treba poddržaviti češko gimnazijo v Opavi in končno tudi že enkrat rešiti vprašanje o čeških šolah na Dunaji. Debat o Opavski gimnaziji trajajo vsako leto dva dneva in se samo za dijete izda 200 gld. To svoto naj naučni minister raje porabi za Opavsko gimnazijo.

Posl. Miskolcy zahteva, naj se ustanovi nižja gimnazija v Seretu.

Posl. Hauck zahteva, naj se ustanovi v desetem Dunajskem okraju nova srednja šola in naj se poddržavijo trgovinske šole.

Posl. Romančuk ocenjuje vrednost ministerskih naredeb o odpravi lokacije in o povišanju šolnine, kateri sta bili jako nesrečni. Govornik se bavi na to obširno z maloruskimi šolskimi razmerami in zahteva, naj se bukovinskim Malorusom, katerih je nad 300.000, vender že dá maloruska srednja šola, katere so nujno potrebni. Prebivalci iztočnih provincij niso na pol barbari, kakor se časih sliši in če misli Plener, da jih je od neposrednih volitev izključiti, ker jim nedostaje zadostne splošne omike, da bi vedeli to pravo ceniti, tako je to velika zmota.

Posl. Spinčić kritikuje srednješolske razmere hrvatske in slovenske in toži, da se na gimnazijah v Gorici in v Trstu zoper slovanske dijake postopa z največjo animoznostjo.

Posl. Nitsche pritja ministrovim izvajanjem gledé klasičnega pouka v gimnazijah.

Posl. Burgstaller nasvetuje državno subvencijo italijanskim srednjim šolam v Trstu, katere vzdržuje mestna občina.

Posl. Kozłowski pojasnjuje razmere srednjih šol na Gališkem.

Po kratkem priporočilu poročevalca posl. Beerja vzprejme zbornica proračunsko točko „srednje šole“

in nekatere resolucije, mej njimi jedno o reaktiviranju Kranjske gimnazije.

Prihodnja seja v torek.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 6. februarja

Konservativci in vladni program.

Kakor oba druga velika kluba, tako je bil tudi konservativni ali Hohenwartov klub sklican za soboto zvečer na sejo, v kateri se mu je sporočil vladni program. V prvi seji ni bilo nikake debate, in sicer radi odsotnosti načelnika. Grof Hohenwart vodil je pogajanja z vlado popolnoma samostojno in po svoji volji, ta dan pa se mu je bolj mudilo na ples k nadvojvodi Karolu Ludoviku, kakor v klub. Ker prvega namestnika dra. Klaiča ni na Dunaji, predsedoval je drugi namestnik dr. Rapp. Grof Deym je prečital vladni program in ko je končal, vsiknil je neki poslanec: V tem je vse, pa nič kar je vzbudilo homeričen smeh in nekatere jako pikre dovčipe. Posamne skupine, iz katerih je sestavljen konservativni klub, zbrale so se vsaka za se in začele živahno debato. Najbolj neprijazen utis je naredil vladni program na jugoslovanske poslance, kateri so se mu rogali že mej čitanjem in če so „Nar. Listy“ dobro poučeni, izjavili so kaj pri tej priliki slovenski poslanci dr. Gregorec, dr. Gregorič (?) in Nabergoj ter hrvatska poslanca Borčić in Bulat, da izstopijo iz Hohenwartovega kluba, če bita odobril vladni program. Izjava, s katero bi ti poslanci utemeljili svoj izstop, je že pripravljena. — Tudi nemški konservativci niso vsi zadovoljni z rezervirano določbo vladnega programa gledé šolskega vprašanja, ker ne zaupajo vladi čisto nič.

Poljaki in vladni program.

Tudi poljski klub se je v soboto zvečer bavil z vladnim programom. Navzočen je bil tudi minister Zaleski. Načelnik Jaworski je poročal o pogajanjih z vlado, prečital vladni program in nasvetoval nastopno resolucijo: „Poljski klub jemlje program na znanje in izjavlja, da je pripravljen podpirati vlado, pridržujoč si pravico, soditi po svotem prepričanju o vseh vladnih predlogih, stavljenih v zmislu tega programa.“ — Minister Zaleski je dal na to neka pojasnila o jezikovnem in verskem vprašanju, grof Pininski se je izrekel za večino točk vladnega programa in isto tako tudi Kozłowski, dočim je grof Stadnicki nasvetoval, naj izjavi poljski klub, da vladnega programa ne odobrava. Vseled tega nasprotstva v mnenju v klubu samem sklenilo se je, zaustaviti posvetovanje do prihodnje seje, katera je bila sinoči, o kateri pa še nimamo poročila.

Levičarji in vladni program.

Levičarski klub se je v soboto zvečer posvetoval o vladnem programu. Klubov načelnik, dr. Plener, poročal je o pogajanjih z vlado, prečital program in potem v daljšem govoru utemeljil resolucijo, s katero naj klub odgovori vladi. Ta resolucija naglašja, da levičarji ne morejo vstopiti v koalicio, kjer sedé stranke dijametralno nasprotnih načel. Stranka odobrava programske točke gledé vnanje politike, dualizma, ohranitve posestnega stanja Nemcev, gledé rešitve jezikovnega vprašanja, šole in socialnega in verskega mira, odklanja pa določbo, s katero si pridržuje vlada pravico, reševati administrativnim putem šolske in druge zahteve. Zanjedno tirjajo levičarji nadaljevanja izvršitve punktacijskih predlog in si pridržje svobodo in pravico, ravnati v vsakem slučaju po svojem prepričanju in z ozirom na način, kako bo vlada izvrševala svoj program. Levičarski klub vzprejel je to resolucijo po daljši debati jednoglasno.

Vnanje države.

Francoska kriza.

Težke obtožbe, katere so zoper bivšega vojne ministra razglasili nekateri listi, uznemirjajo sedaj francosko publiko znova, zlasti ker gre tukaj tudi za vojaške interese francoske republike. Mimo Freycinet je glavni predmet vsakovrstnim napadom Clémenceau. Ta še ni pojasnil nekaterih očitanih mu rečij in zato ga nekdani njegov prijatelj Rochefort napada strahovito, očitajoč mu, da je dobil od Herza 3½ milijona frankov. Boulanzist Millevoye vprašal je Rocheforta brzojavno, če bi prišel pred parlamentarno komisijo, ako mu vlada zajamči svobodno potovanje v Pariz in nazaj. Rochefort se je ugodno izjavil in Millevoye vprašal bo v prihodnji seji parlamenta, kaj misli vlada ukreniti. Kornelij Herz je še vedno hudo bolan, zdravniki so baje izrekli, da je izgubljen, če bi zapustil posteljo, Artona pa lové francoski redarji po vsem svetu in ga ne morejo dobiti, morda res zato ne, ker ga uloviti nečejo. — Sodni svet, kateri ima sklepati o obtožnicah, ki jih predlaga državni pravdnik, je baje ukrenil, da je ustaviti sodno postopanje zoper štiri poslance: Rouvierja, Renaulta, Devesa in Grevyja.

Finančni škandal na Angleškem.

Tudi deviška Anglija ima sedaj svoj finančni škandal, ki se vredno pridružuje panamski aferi in

panaminu. Že nekaj mesecev sem propadla je redno vsak teden kaka delniška družba in izgube delničarjev presegajo že 7 milijonov funtov šterlingov. Največje sleparije pa je delal jako ugledni in pobožni Spencer Balfour, član parlamenta. Ta je ustanovil okoli 14 bank, a vse so bile osnovane na goljufivi podlagi. Balfour je bil na glasu bogatega, jako pobožnega moža in to mu je mnogo pomagalo. Kadar mu je pri kaki delniški družbi, kjer je imel vajeti v rokah, zmanjkalo denarjev, ustanovil je drugo. Ko so končno časniki jeli baviti se s tem vprašanjem, pograbil je Balfour, kar je mogel dobiti in ubežal v Mehiko, kjer mu ne morejo do živega.

Domače stvari.

— („Cavalleria rusticana“) slavno in svetovnoznano delo Mascagnijevo, pelo se bode na slovenskem odru prvokrat v sredo, dne 8. t. m. Glavne vloge imajo gospa Gerbičeva (Santuzza), gospdč. Daneševa (Lola), gospdč. Nigrinova (Lucija), g. Pavšek (Turiddu) in g. Fedyczkowski (Alfio). V zboru nastopi nad 40 pevcev in pevk, ker v velikem cerkvenem zboru sodeluje iz posebne prijaznosti 16 pevk in pevcev „Glasbene Matice“. Storiło se je vse, da se dostojno uprizori tudi na našem odru to imenitno glasbeno delo, katero si je pridobilo toliko slave na gledaliških odrih vsega sveta. Obširneje o vsebini dejanja te zanimive opere spregovorimo jutri. Sedeži se dobivajo že zdaj v stari čitalniški trafiki.

— (Deželno gledališče) Sinoči predstavljala se je vodena Dunajska lokalna burka s petjem „Čevljarska učenca“. Presajanje takih „umotvorov“ nemške muze na slovenska tla je pač že na sebi nepotrebno. Gosp. Borštnik, gospdč. Nigrinova in g. Perdan so se zaman trudili, da bi spravili v preneumno in brezdomtupno dejanje nekoliko življenja. Da je bil večer še dolgočasnejši, zato skrbela je potem tudi vojaška godba, katera je v zadnji uri naznanila, da je zadržana sodelovati. Petje in zlasti sicer dobri in umestni kupleti gospice Nigrinove in g. Perdana spremljevali so se vsled tega na klavirju. Gledališče bilo je srednje dobro obiskano.

— (Trgovinski ples) bil je tudi letos sijajen, akopram je bilo število obiskovalcev manjše, nego prejšnja leta. Pri kadriljah naštel se je okoli 36 parov in je očevidno primarkovalo plesalk, kajti gospodje bili so v veliki večini. Navzoče dame odlikovale so se po jako elegantnih toaletah. Ples so počastili s svojo navzočnostjo mnogi odlični gostje, tako vodja dež. vlade dvorni svetnik baron Hein, nj. eksc. tml. vitez Schilhawsky, polkovnik vitez Gariboldi, dež. sodišča predsednik g. Kočevar, dež. glavarja namestnik, g. dr. Papež, župan g. Grasselli, trg. zbornice predsednik g. Perdan, fin. direktor dvorni svetnik Plahky itd. Blagotvornemu svojemu namenu donesel je tudi letošnji ples lepo vsoto.

— („Agramer Tagblatt“) prinaša v večerajšnji številki jako zanimljiv dopis iz Ljubljane, na kateri opozarjamo svoje čitatelje.

— (Narodna čitalnica v Ljubljani) razpošilja svoj letopis za minulo društveno leto. Članov šteje 265, namreč 4 častne, 249 Ljubljanskih in 12 vnanjih. Poročilo marljivega tajnika g. E. Laha podaja najvažnejše dogodbe iz minolega leta, v katerem se je društvo preselilo v svoje nove prostore na Turjaškem trgu. Skupnih dohodkov je bilo 4897 gld. 37 kr. izdatkov 4706 gld. 92 kr., torej ostane prebitka 190 gld. 45 kr. Društveno imetje znaša 2313 gld. 95 kr. Časopisov je bilo naročenih 49, namreč 25 političnih in 24 poučnih in zabavnih. Konečno prijavlja letopis nova društvena pravila, vzprejeta v občnem zboru dne 7. januarja 1891 l. in potrjena od vlade dne 29. januarja istega leta.

— (Prememba posesti) Hišo gospe Marije Tomanove, nekadaj Schmalzovo v Florijanskih ulicah šte. 1 kupil je Ljubljanski mestni zdravnik g. dr. Jožef Drč za 15.000 goldinarjev.

— (Zima.) Februarj, ki je nastopil z mehkim, nekako južnim vremenom, je hitro spremenil lice in hoče menda delati konkurencijo izredno mrzlemu januarju. Postalo je zopet prav pošteno mrzlo in če pojde tako naprej, utegnejo prav imeti vremenski proroki, ki obetajo za dan 10. t. m. izredno hud mraz. Od l. 1848. ni bilo tako intenzivnega trajnega mraza, kakor je bil letošnji januarj in od l. 1775. torej celih 118 let bilo je le pet zimskih mesecev, ki so bili jednako mrzli. Danes imeli smo oblačen, neprijazen in mrzel dan in je vsled zmrznjenih curkov otajanega snega iz prejšnjih dni deloma nevarno hoditi po nekaterih ulicah.

— (Res postaličae) Iz Litije se nam piše: Pred par dnevi nam je poslala poštna direkcija dvojezični poštni pečat. Nekaj let sem že kraljeval je na tukajšnji pošti le nemški pečat. Pošiljale so se prošnje za dvojezični pečat celo na ministerstvo (katero nam niti odgovorilo ni), a vse zaman. Potem je naš župan sam kot zastopnik občine uložil prošjo na poštno direkcijo, proseč, da se dovoli rabiti dvojezični pečat in sicer ako ni drugače, da pokrijemo sami stroške. No, dvojezični poštni pečat se nam je poslal in sicer — brez zahteve stroškov. Le z energično vstrajnostjo toraj pridobili smo si to malo zrnice ravnopravnosti. V pouk naj nam pa bode tudi ta slučaj in naj nas prepriča, da nam v vseh narodnostnih vprašanjih pomore le jeklena vstrajnost v doseg naših pravic. — Iz Vipavske doline se nam piše: Dne 1. februarja odprla se je nova pošta Sv. Križ-Cesta. Poštni pečat pa ima samo nemški napis. Heiligen Kreuz-Cesta im Wippacher Thale. Smo li res kje tam gori v Švabih kali? Čudno, da še Cesta niso spremenili v Strasse. To je tudi nekaj k zgodovini „Slovenčev“ „Res postaličae“; kdo je pa temu kriv, da nosi pečat čisto nemško ime? Upamo sicer, da ondotno županstvo bo storilo svojo dolžnost, zlasti zato, ker poznamo ondotnega župana kot energičnega moža. Morda je to zasluga novega našega poštne komisarja g. Pattaya? No, ako nas misli s tem „karniflati“, kakor se je baje izrazil, naj se novi gospod le potolaži, svaka sila do vremena. —

— (Iz narodnih društev.) Narodna čitalnica v Kranji priredi maskarado v svojih prostorih v soboto dne 11. februarja 1893. Začetek ob polu 9. uri zvečer. Vstopnina: Članom 30 kr., nečlanom 60 kr. za osebo; nekostumovani izvemšji gardedame, plačajo 40 kr. globe. Vstop dovoljen je le z vstopnico, ki se dobi pred veselico pri društvenem tajniku gosp. A. Drukarju, na veselični večer pa pri blagajni. — Ormoška čitalnica preložila je svoj veliki ples, določen na 8. dan februarja t. l. na ugodnejši čas. Kot odškodnino p. n. udom pripravlja se poseben zabavni večer z priličnim pustim vsporedom na ponedeljek 13. t. m. — „Hrvatska Čitalnica v Kastvu“ priredi v nedeljo 12. februarja v prostorih „Narodnega doma“ v Kastvu zabavo. Program obseza petje, deklamacijo, igro v dveh dejanjih „Spletka iz osvete“ in tombolo. Potem je ples. Vstopnina 1 gld za osebo, za rodbino 1 gld. 50 kr.

— (Plesni venček) priredi posebni odbor gospodov v korist revne šolske mladine Litijske dne 13. februarja ob 8. uri zvečer v prostorih gosp. J. Oblaka v Litiji. Vstopnina za osebo 1 gld., za obitelj 1 gld. 50 kr. Pri plesu svira oddelek vojaške godbe c. in kr. pešpolka baron Kuhn šte. 17. Gospodje pridejo v salonski opravi.

— (Potres.) Od sv. Križa pri Litiji se nam piše: Dne 4. t. m. zjutraj ob 1¼ uri bil je pri nas čuti jako močen, par sekund trajajoč „valovni potres“. Smer bila mu je od severa proti jugu. — Sunek bil je toli močen, da je necemu kmetu ob zidu zložena drva po celej fronti na tla zvrnil, kar je dotičniku seveda grozen strah provzročilo. — Jaz imam na omari svečnike po 1½ — 1 cm narazen in ti so trkali drug ob drugega. — Ljudstvo je sploh čutilo potres.

— (Vodnikova veselica Vipavske čitalnice) dne 2. t. m. se je vršila prav lepo in se je udeležilo mnogo zavedne inteligencije iz vse doline. Pevsko društvo „Edinost“ iz Ajdovščine sodelovalo je iz prijaznosti in prav hvale vredno z nekaterimi točkami („Gradič beli“ in „Tičica gozdna“) in je pelo tudi prav izvrstno v igri „Izgubljeni sin“, v kateri se je Budanjski učitelj g. E. Gangel izkazal ne samo nadarjenega pisatelja nego tudi spretnega igralca. Prav krepko so ga podpirali vsi sodelujoči diletantje. Slavnostni govor zložil je tudi g. Gangel in ga govoril sam prav dobro. G. Silvester izvalil je mnogo smeha s svojim šaljivim govorom in s kupleti. Goriški sekstet sviral je mej posamičnimi točkami, po končanem vsporedu pa se je pričela prav živahna prosta zabava in le prehitro je prišel čas ločitve.

— (Pevsko društvo „Nabrežina“) oslavilo se je pri prvem nastopu prav častno na vse strani, kakor se nam poroča v daljšem dopisu. Navzoči veščaki o petji iz Trsta, Gorice in Sežane izrazili so se jako pohvalno o mladem društvu in rekli, da bi nikdar ne verjeli, da je kaj takega mogoče na deželi. Moški zbor broji brez vajencev 24

pevcev, mešani pa 34 pevk in pevcev, ki so se pod vodstvom neumornega pevovodje g. Čerina vadili prav vstrajno. Vsi zbori peli so se dovršeno, posebno pa krasna Hajdrihova skladba „Jadransko morje“. Izorno predstavljala se je tudi veseloigra, vse je šlo gladko in ustvarilo lepo celoto. Tudi govor ugajal je prav dobro mnogobrojnemu občinstvu. V najlepšem redu in jako zadovoljni razšli so se po živahnem plesu vsi udeleženci prelepe veselice. Slovenska pesem praznovala je pravi trijumf.

— (Vinska trgovina v Vipavski dolini.) Piše se nam: Mraz smo imeli tudi pri nas, in zaprti smo bili od vseh strani. To je bilo uzrok, da je nekaj ponehala vinska kupčija. Vina izvozilo se je iz naše doline mnogo, posebno na Kranjsko in Tolminsko. Klovzula škodila je tudi nam, a to posebno revnejšim kmetom, ki navadno o trgatvi prodajo. No sedaj jela je cena vinu rasti tako, da se ga ne dobi več izpod 16 gld. hl. Upanje imamo pa, da se vzdigne še višje in v to pomozi Bog. Želeti bi bilo našim vinogradnikom.

Razne vesti.

* (Izgonstvo.) Iz Pariza izgnali so dve Italijanki, kateri sta se vedli kot markiza Flori in grofinja Bessi. Sumi se, da sta politični ogledubinji. Ker sta v raznih hotelih ostali dolžni večje vsote, utegneta morda biti le navadni sleparici.

* (Velika tatvina.) Ko sta bila večer pred Svečnico grof in grofinja Flanderska na dvornem plesu v Bruselji odnesli so drzni tatovi iz njihove palače mnogo dragocenosti, katerih vrednost se ceni na pol milijona frankov.

* (Zanimiva operacija.) Nekemu bogatemu trgovcu v Ohio izrezal je kirurg iz Cincinata jetra. Kmalo potem prišel je k bogatašu slaven zdravnik in pregledavši ga, reče, da je kirurg izrezal zdrava jetra mesto bolnih. Bogataš tožil je kirurga in so zdravniki zaradi te pravde v veliki nepriiliki. Kirurg smatra izrezana jetra kot trofejo svoje spretnosti.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 6. februarja. V klubu pod predsedstvom Hohenwarta včeraj vpricho ministra grofa Falkenhayna govorniki vseh frakcij ostro obsojali program in soglasno odklanjali koalicijo. Klub jednoglasno sklenil, da jemlje program na znanje, a obžaluje, da je dijame-tralno protiven klubovim tendencijam, ter izreka, da si pridrži popolno svobodo nasproti vladnim predlogom. Pred sejo slovensko-hrvatska skupina izjavila, da hoče izstopiti iz kluba, ako ta odobri program. Prestop v opozicijo smatrajo Hohenwartovci neoportunskim.

Dunaj 6. februarja. „Montagsrevue“ naznanja, da bo v kratkem sklican deželni zbor nižjeavstrijski, da reši predloge o Dunajskih prometnih napravah.

Rim 6. februarja. Papež dobil oficijelno naznanilo, da je ogerska vlada definitivno opustila misel o uvedbi civilnega zakona ter se odločila za status quo. Papež se je cesarju pismeno zahvalil.

Kalkuta 6. februarja. Nadvojvoda Franc Ferdinand odpotoval v Darjung.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Javna zahvala.

Slavnemu vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda, katero je za šolsko knjižnico ljudski šoli v Smartinu pri Slovenjem gradci lepo število knjig podariti blagovolilo, izreka podpisane v imenu šolske mladine najiskrenejšo zahvalo.

Vekoslav Arnežić, učitelj.

Štev. 2439.

Razglas.

Podpisani mestni magistrat javno naznanja, da se zaradi **kužne bolezni na gobcu in parkljih**, katera se je uela v Ljubljanskem mestu in okolici,

smejo na mesečni živinski semenj v sredo, dne 8. februarja letos prignati samo konji, prepovedano pa je, na ta semenj prignati govejo živino, drobnico in prašiče.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 4. februarja 1893

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Umrli so v Ljubljani:

3. februarja: Janez Kame, kramar, 76 let, Kravja dolina št. 11, carcinoma hepatis.

4. februarja: Ana Harich, krojačeva žena, 74 let, Hrenove ulice št. 5, emphysem pulm. — Uršula Erbežnik, zasobnica, 82 let, Poljanska cesta št. 63, marasmus senilis.

5. februarja: Franc Potokar, delavčev sin, 5 mesecev, Zvonarske ulice št. 3, božjast.

V deželni bolnici:

2. februarja: Marija Terbovc, gostija, 33 let, jetika.

3. februarja: Anton Učak, delavec, 18 let, jetika. — Lorenc Lilje, gostič, 74 let, marasmus senilis. — Uršula Dolenc, gostija, 79 let, srčna hiba.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
4. febr.	7. zjutraj	740.2 mm.	— 26 C	sl. jvz.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	742.7 mm.	— 28 C	m. vzh.	jasno	
	9. zvečer	736.5 mm.	— 86 C	m. vzh.	jasno	
5. febr.	7. zjutraj	748.3 mm.	— 15.6 C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	749.0 mm.	— 66 C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	749.4 mm.	— 12.4 C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura — 4.7° in — 11.5°, za 4.1° in 10.9° pod normalom.

Dunajska borza

dne 6. februarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	98.60	98.70
Srebrna renta	98.35	98.35
zlatna renta	117.15	117.10
5% marcna renta	101.95	101.80
Akcije narodne banke	101.2	100.0
Kreditne akcije	322.75	323.30
London	120.90	120.90
Srebro	—	—
Napol.	9.61 1/2	9.61 1/2
C. kr. cekini	5.68	5.68
Nemške marke	59.2	59.22 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	147 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	194
Ogerska zlatna renta 4 1/2%	114	55
Ogerska papirna renta 5%	102	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	130
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	50
Kreditne srečke	100 gld.	193
Rudolfove srečke	10	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	152
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	243	—

Tovarišem in znancem svojim naznanjam, da mi je dne 3. t. m. mirno v Gospodu zaspala preljubljena žena

MARIJA.

Opatje selo, 4. februarja 1893.

Žalostni

Peter Medvešek,

nadučitelj.

(127)

Prisrčno zahvalo

izrekamo podpisani vsem za tolažeče izraze sočutja ob bolezni in smrti ter za mnogobrojno udeležbo pogreba po nepozabnem, iskrenoljubljenem ranjem soprogu, očetu oziroma bratu, svaku in striju, gospodu

Francetu Bučarju

posestniku in mesarju v Kostanjevici.

Istotako bodi iskrena zahvala darovalcem vencev, osobito slav. bralnemu društvu Kostanjeviškemu za krasni venec, kakor tudi gg. pevcem za ganljivo nagrobnico in slavnima meščanskima gardama Kostanjeviški in Krški za udeležbo pri pogrebu.

(125)

Žalujejo ostali.

Kostanjevica, dne 3. februarja 1893.

Uboga udova

brez vsakeršne podpore, s tremi bolnimi otroci, milo prosi za kako pomoč, da od silno velike potrebe ne pogine. — **Marije Terezije cesta št. 14.** (2)

Pri tvrdki **M. Gorišek** na Raki vzprejme se takoj (128—1)

trgovski pomočnik

z dobrimi spričevali za trgovino z mešanim blagom.

Učenca

vzprejme podpisanec v trgovino z mešanim blagom.

(180—1)

Ferd. Hlebs v Kranji.

Razprodajam

domače tropinsko žganje

po najnižji ceni.

Andrej Šinigoj

(131—1)

št. 148 v Dornbergu pri Gorici.

Gostilnica

v najboljšem stanu

oddá se takoj v Smartnem pri Litiji.

Več iz prijaznosti pri vratarju hotela „pri Slonu“ v Ljubljani. (129—1)

Notarskega kancelista

vzprejme s 1. marcem notar v Ljubljani. Prosilci morajo se izkazati, da so že bili v jednaki službi, da so trezni, popolnoma sposobni, zanesljivi in da imajo lepo in hitro pisavo.

Ponudbe naj se določijo upravnistvu „Slov. Naroda“ do 15. februarja. (94—4)

BENDIK'S Lederfett

GLANZ und ABERDICHT.

V lovski in mokri jesenski dobi moči je doseči mehkega in suhega obuvala samo tedaj, če se rabi **F. BENDIK-ova** v št. **Valentinu** (Nižja Avstrija) patentovana, nepremočna

redilna mast za usnje

ki se rabi pri obuvanju na Najvišjem dvoru že nekaj let, kakor tudi za svetljenje in voščanje istega c. kr. izključno privilegirana

svetilna tinktura za usnje

katera ne pušča barvo ter je izkušana od c. in kr. državnega vojnega ministerstva in je v rabi v c. in kr. vojski in največjih prevoznih podjetjih.

Cena

svetilni tinkturi za usnje:	redilni masti za usnje:
1 kilo gld. 1.20	1/2 pušica gld. —.80
steklenica št. 1 —.80	1/3 pušice —.40
steklenica št. 2 —.40	1/4 pušice —.20
steklenica št. 3 —.20	1/8 pušice —.10

V vseh večjih mestih monarhije v zalogi. — Glavna zaloga v Ljubljani pri **Schussnig-u & Weber-ju**; v Kranji pri **Pettan-u**; v Radovljici pri **Homan-u**; v Celju pri **R. Stieger-ju**. (965—10)

Svari se pred ponarejanjem.

Jedino pravo prirejanja pristuje **F. Bendiku** v št. **Valentinu**.

Pri

Karolu Till-u

Špitalske ulice šte. 10.

Velika zaloga

vseh I. (1024—26)

šolskih potrebščin

po predpisu gg. učiteljev in profesorjev.

C. kr. generalno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic.

Št. 16.549.

1903 — V

Na Dunaji, dne 25. januarja 1893.

Generalna tarifa za blago.

Ravno sedaj izhaja k januarjski izdaji 1893 generalne tarife za blago c. kr. avstrijskih državnih železnic dodatek I., ki zadobi veljavo z dnem 1. februarja 1893. (12)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.